

Hroniska limfoleikoze

Kas ir hroniska limfoleikoze?

Hroniska limfoleikoze ir ļaundabīga asinsrades slimība. Šīs saslimstība biežākā no visām leikozēm – 2-3 gadījumi uz 100 000 iedzīvotāju gadā. Vīrieši mēdz slimot biežāk. Pēc 35 gadu vecuma risks saslimt ar šo slimību palielinās.

Kur veidojas hroniska limfoleikoze?

Hroniskas limfoleikozes primārā lokalizācija ir kaulu smadzenes, kur sākas ļaundabīga progresējoša un nekontrolējama limfocītu augšana. Slimības izpausme saistīta ar ļaundabīgo šūnu infiltrāciju kaulu smadzenēs un citos audos, bet arī ar to, ka slimības gaitā ir traucēta imunitāte. Slimniekam ir samazināts normālo B limfocītu daudzums, tāpēc samazinās normālo antivielu producēšana.

Kas liecina par slimības rašanos?

Hroniskas limfoleikozes sākumā nav nekādu sūdzību, taču nejauši veidot asins analīzi, tiek atrasta absolūta limfocitoze. Ja slimniekam pēc 50 gadu vecuma nejauši atrod absolūtu limfocitozi, kaut arī nav nekādu sūdzību, visdrīzāk ir sākusies hroniska limfoleikoze. Vēlāk veidojas dažādi nespecifiski simptomi un sūdzības, piemēram, samazinātas darba spējas, nogurums, neliels elpas trūkums, neliela svīšana. Bieži slimnieki atzīmē, ka minētie simptomi bijuši vairākus mēnešus vai pat gadus pirms diagnozes noteikšanas. Kādreiz slimnieki atrod palielinātus perifēriskos limfmezglus, kuru dēļ slimnieks vēršas pie ārsta. Vēlāk tiek atklāta arī liesas un aknu palielināšanās. Slimībai progresējot, limfmezgli var palielināties – kaklā, padusēs, cirkšņos.

Kā hronisku limfoleikozi diagnosticē?

Limfmezglu palielināšanās tiek noteikta rentgenoloģiski un ultrasonoskopiski.